

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Landbrugsministeren (Bordning): Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) stillede ved første behandling det spørgsmål til mig, om § 4 ikke kunne undværes. Jeg er enig med det ærede medlem i, at den kan undværes, og jeg har derfor stillet et ændringsforslag, der går ud på, at § 4 udgår.

Ragnhild Andersen: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde ændringsforslaget.

Jeg vil gerne tilføje, som der blev givet udtryk for fra mit partis side ved første behandling, at vi fuldt og helt går ind for en fortsættelse af tilskuddet til forbrugerpriserne på mælk og rugbrød. Intet ville være værre end at ophæve dette forbrugertilskud. Da jeg havde ordet ved første behandling, fremførte jeg en række uhygelige eksempler på, hvordan priserne efter ophævelsen af tilskudsordningen for kød og flæsk efter maksimalprisernes bortfald er steget ganske urimeligt. Jeg havde ventet, at landbrugsministeren havde udtalt sig herom, og jeg havde håbet, at han havde givet udtryk for, at der dog var grænser for, hvad regeringen ville tolerere af urimelige prisstigninger. Jeg nævnte f. eks. prisen på fedtegrever, som i de københavnske forretninger har været helt oppe på 10 kr. pr. kg. afkog af flæsk; jeg nævnte, at der i forretningerne på københavnske husmødre blev krævet helt op til 3 kr. for et pund hakket oksekød — et æret medlem sagde, da jeg gik ned herfra, at landbruget i bedste fald fik 1 kr. pr. pund af det fineste oksekød —, og jeg nævnte eksempler også på andre områder, på grønsagsområdet: gamle gulerødder 65 øre pr. pund og 3 kr. for et hvidkålshoved.

Da ministeren ikke gik ind herpå forleden dag, vil jeg gerne stille spørgsmålet mere konkret: Finder regeringen sådanne priser rimelige? Agter regeringen ikke at gribe ind overfor priser, som enhver kan se er udtryk for en utilladelig spekulation på forbrugernes bekostning?

De politiske partier på rigsdagen modtog i går en deputation fra rugbrødsbagerne, som ønskede priserne ned. Rugbrødsbagerne beviste faktisk overfor partierne, at en rugbrødsbager, altså en svend i dag ikke kan forsørge sin familie med den løn, han får, fordi priserne på de ting, en familie skal leve af, er alt for høje. Rugbrødsbagerne

gjorde gældende, at man på fabrikkerne kunne notere en faldende produktion af rugbrød efter den 20. i måneden, et fald, som medførte afskedigelse af rugbrødsbagerne, et udtryk for, at selv en sådan vare som almindeligt godt dansk rugbrød må befolkningen nedsætte sit forbrug af i den sidste del af måneden eller i uger, hvor der er mange helligdage, og hvor lønnen derfor er mindre end sædvanligt. Så meget mere grund er der da til at anmode den højtærede minister om svar på det spørgsmål, hvad regeringen agter at foretage sig overfor de ganske urimelige prisstigninger på en lang række levnedsmidler, ikke mindst kød, flæsk, pålægsvarer og grønsager.

Jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning til den ærede ordfører for retsstatspartiet, det ærede medlem hr. Johannes Jensen, som tillod sig her forleden dag at tale vidt og bredt om arbejderklassens byrder og vanskeligheder. Hvor kunne det ærede medlem tage munden så fuld i samme øjeblik, som han på retsstatspartiets vegne gik ind for at fordoble prisen på mælk og rugbrød, befolkningens vigtigste levnedsmidler!

Som sagt, jeg vil sætte pris på, om den højtærede landbrugsminister vil udtale sig om de urimelige prisstigninger og om, hvad regeringen agter at foretage sig deroverfor.

Landbrugsministeren (Bordning): I anledning af det ærede medlem fru Ragnhild Andersens bemærkninger skal jeg oplyse, at jeg er bekendt med, at priskontrolrådet har under overvejelse og undersøgelse, om der kan foretages begrænsninger af den stærke stigning, som har fundet sted til tider — det er jo noget svingende — i priserne på kød- og flæskevarer. Vi fra regeringens side følger naturligvis disse prisers udvikling med stor opmærksomhed, men afventer priskontrolrådets udtalelser angående sagen.

Hvad angår de høje priser på gulerødder og hvidkål, synes jeg, man må erkende, at på denne tid af året kan man ikke vente lave priser på gamle gulerødder og hvidkål, og jeg tror heller ikke, at disse varer er ret meget værd på denne tid, selvom de er opbevaret bedst muligt. Man må naturligvis tage årstiden i betragtning og købe de varer, som er fremme i en ordentlig tilstand og til en rimelig pris, og det tror jeg ikke man kan forlange med hensyn til gulerødder og hvidkål.

Johannes Jensen: Jeg skal gerne vise det ærede medlem fru Ragnhild Andersen